

Історія Мар'яни Ткаченко, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Серце в броні»

Мар'яна Ткаченко — поліціант, парамедик з Донецької області. Народилася та виросла на Донеччині в місті Слов'янськ. Починаючи з повномасштабного вторгнення 2022 року, працює в прифронтових районах Донеччини, де поєднує медицину, службу і викладання домедичної допомоги поліціантам та цивільним Донеччини. Для неї це не просто професія, а місія - діяти тоді, коли інші ще не готові.

У 2023 році під час вибуху на АЗС «Термінал», Мар'яна вирушила на місце події зі своїми колегами ще до офіційного підтвердження. Дим на горизонті підказав напрям. Вони їхали звичайною дорогою, кликали: «Кому потрібна допомога?» - і знаходили постраждалих. Коли зрозуміли, що перша допомога надана, і прибули інші служби, тихо відійшли. Бо частина професіоналізму це знати, коли твоя роль виконана.

Цей принцип не гасло, а стиль життя. У їхній команді головне - вчасність. У Краматорську вже сформувалася спільнота тих, хто «завжди приїде». Вони знають: хтось перший, хтось у розвідку, хтось на евакуацію. І коли поруч Мар'яна, то робота буде зроблена правильно.

У 2022 році ворог обстріляв ракетами селище Біленьке. Після обстрілу, вона без вагань допомагала чоловікові вагою понад 120 кг, який задихався. Медиків без спеціального обладнання перевела його у бокове положення, стабілізувала дихання та створила стабілізаційну фіксацію тіла подручними матеріалами. Там, де інші завмирають, вона діє.

01 лютого 2023 року було завдано удару по житловому будинку на вулиці Марата в центрі Краматорська. Перше, що зробила Мар'яна, віддала команду всім присутнім відійти на безпечну відстань через можливий вибух газу. В момент, коли всі відійшли, почула маленькі вибухи газу за спиною. Потім була дуже важка ніч – допомога людям, які опинилися під завалами. Ризикуючи своїм життям, вона залізла на другий поверх, де кричала літня жінка та просила допомоги. Мар'яна діяла впевнено. Рішення було миттєвим, а навички бездоганні.

«Рятувати людей важко, краще мати знання, аніж не знати що робити», - каже Мар'яна.

27 червня 2023 року після удару по піцерії «RIA» в Краматорську вона знову була серед перших. Дим, пил, тіла, ступор у людей. Один батько тримав за руку мертву доньку. Інша жінка кричала від розпачу. Мар'яна підбігла, перевірила пульс, дихання і сказала правду. Не для ефекту, а тому, що хтось має сказати її першим.

Вона не чекає на наказ. Вона діє. Її стиль: «План. Дія. Емоції - потім». Це її життєва стратегія. Перед виїздом вона не лише надягає рукавички, а й оцінює ризики, приймає рішення про безпеку, готується до сортування поранених за категоріями «зелений-жовтий-червоний». Часто саме вона стає лідеркою на місці трагедії.

Особливу роль відіграє інтуїція. Іноді вона підказує: варто почекати 10 хвилин. І саме в цей час відбувається другий удар. Така обережність рятувала життя не раз у школах, лікарнях, на вокзалах.

Після чергового обстрілу, коли не вистачало перев'язувальних матеріалів, вони добирали все необхідне. Повернувшись, допомагали ДСНС. Один літній сивий рятувальник лише мовчки кивав.

Мар'яну поважають у команді за витримку, компетентність і людяність. Вона не дозволяє собі зламатися. Її сила у стриманості. Вона не кричить про себе. Але коли навколо уламки й розгубленість - саме вона тримає когось за руку і приймає чужий біль.

Її слова після порятунку не звучать пафосно. Вона просто слухає. І коли їй кажуть: «Я тебе не забуду», - вона знає, що все було даремно.

Це не героїзм із кіно. Це щоденна рішучість. Це тиша після дії. Ніяких гасел. Жодних фото. Лише дії, вчасні й точні. Вона не носить плащ супергероя, але носить бронежилет. І за кожним її рухом відчувається досвід, рішучість і точність.

Вона вчить інших не з підручника, а з досвіду. Як діяти під обстрілом, як не розгубитися, коли перед тобою поранена дитина. Її слухають. Бо вона є живою інструкцією. Її уроки всі практичні, чесні, дієві.

Мар'яна Ткаченко – це серце в броні. І водночас жива пам'ять про те, заради чого ми всі тут. Її приклад не виняток, а доказ того, ким може бути жінка на Донеччині під час війни: сильною, рішучою, людяною.